

בית הדין הצבאי המחוזי

מחוז שיפוט ז"י

בפני: רס"ן מאיר ויגיסר - אב"ד
 רס"ן אריאל הירש - שופט
 רס"ן דוד חי יונצ'ה - שופט

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, סגן ליאור רוזנשטרך)

נגד

הנאשם: ח/XXX סמל ב' ט' (ע"י ב"כ, סרן מאיה שגיא)

הכרעת - דין

על-פי הודאתו בכתב האישום המתוקן והפרטים הנוספים, מורשע הנאשם בעבירות
 הבאות:

1. פגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 2+1(3)+5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.
2. הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)5(א) + 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 + סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.
3. התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

ניתן והודע היום, 22/05/2017, בפומבי ובמעמד הצדדים והנאשם.

(-)
 שופט

(-)
 אב"ד

(-)
 שופט

גזר - דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של פגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 1, (3)2 ו-5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, הטרדה מינית לפי סעיפים 3(א)5+(א)5 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 + סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות והתנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955. כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם, מפרט את האירועים באופן הבא:

הנאשם שירת בתפקיד טבח בבסיס טירונים ניצנים XXX. רב"ט מרדכי סדון שירת כמפקד כיתה בבסיס וכמפקדה הישיר של נפגעת העבירה הטירונית, טוראי ע' ב'. בתאריך 27/11/2015, בסמוך לשעה 21:00, קיימו הנאשם ונפגעת העבירה יחסי מין. במהלך האקט המיני **צילם הנאשם 2-3 סרטונים וכ-3 תמונות** של האקט המיני באמצעות מצלמת ה"סלפי" שבמכשיר הטלפון הסלולרי שלו וזאת כאשר נפגעת העבירה ערומה, **ללא הסכמתה וללא ידיעתה**. הנאשם אף **הקליט באמצעות יישומון ה"Whatsapp"** את נפגעת העבירה במהלך האקט המיני, ללא הסכמתה וללא ידיעתה.

לאחר מכן, בסמוך לשעה 23:00 לערך, הלכו הנאשם, רב"ט סדון ונפגעת העבירה לחדר האוכל של הסגל וקיימו שם יחסי מין. **רב"ט סדון צילם סרטון של האקט המיני**, בעודם ערומים, באמצעות מכשיר הטלפון הסלולרי שלו, **בידיעת הנאשם וללא ידיעתה והסכמתה** של נפגעת העבירה. לאחר האמור שלח רב"ט סדון את הסרטון לנאשם. בנוסף, שלח רב"ט סדון את הסרטון, באמצעות יישומון ה"Whatsapp", לקבוצה המכונה "עד מתי", **בה חברים 5 אנשים**.

בתחילת חודש דצמבר 2015, בחדרו של רס"ר המטבח, בעת שקיים יחסי מין עם נפגעת העבירה, **צילם הנאשם תמונה באמצעות מצלמת ה"סלפי"** שבמכשירו הסלולרי וזאת כאשר נפגעת העבירה ערומה וכשחלק מעבריה האינטימיים נגלים בתמונה. הנאשם עשה כן ללא ידיעתה וללא הסכמתה של נפגעת העבירה.

בסמוך לאחר האירועים המפורטים, במועד שבין סוף חודש נובמבר 2015 לחודש דצמבר 2015, **הציג הנאשם את הסרטונים שצולמו לרב"ט סדון** וכן לסמל בן יונתנוב ואחרים המשרתים יחד עמו כטבחים בבסיס. **עוד הציג הנאשם את אחד הסרטונים שצילם לשניים מחבריו**.

2. החקירה נפתחה בעקבות דיווח של מפקדת בט"ר ניצנים בדבר חשד לצילום והפצה של סרטוני מין ביחידתה. הנאשם הודה בחקירתו באישומים המיוחסים לו והביע חרטה. לאחר שנודעה לנאשם על כך שנפתחה חקירת מצ"ח בגין האירועים

המפורטים בכתב האישום, ועל אף זאת, העלים הנאשם ראיות בכך שמחק ממכשיר הטלפון הסלולרי שלו את הסרטונים והתמונות אשר צולמו על ידו כמפורט לעיל.

3. מטעם ההגנה העידה אמו של הנאשם, אשר סיפרה על כאבה בעקבות האירוע. היא הודתה בכנות, כי היא מבינה לליבה של המתלוננת. האם מסרה כי בנה קיבל את האירוע באופן קשה. הוא עובר תקופה קשה והפך להיות מופנם. היא הוסיפה כי היא תלויה בבנה שיסייע לה. אחריה העיד מר דוד לאטי - מכר של המשפחה ומעסיקו של הנאשם. בדומה לאם, סיפר כי הנאשם עובר תקופה קשה וציין כי אמו של הנאשם תלויה בו וזקוקה לו.

4. הנאשם התגייס לצה"ל בחודש יולי 2013 והשתחרר בחודש אוגוסט 2016. כעת הוא חייל בשירות מילואים בתפקיד טבח. ההגנה הגישה חוות דעת קרימינולוגית-סוציאלית בעניינו של הנאשם מטעם איה לוי סיאל, קרימינולוגית יישומית ועובדת סוציאלית. מחוות הדעת עולה כי הוריו של הנאשם גרושים. בהיותו הבן הצעיר, מתגורר הנאשם עם אמו בבת ים. היא עובדת כמוכרת בחנות בגדים והקשר עמה חם. בעבר יחסיו עם האב היו מרוחקים, אולם כיום הקשר הוא קרוב. אחיו הגדולים של הנאשם אינם מתגוררים בבית.

בפרק הדיון והסיכום מציינת המומחית כי התרשמותה היא מצעיר בעל רקע נורמטיבי, שגדל במשפחה בה נחשף לקשר זוגי קשה ולא מיטיב של הוריו עד לגירושיהם. ניכר כי הינו חסר מיומנויות תקשורת אינטימיות. המומחית התרשמה כי ייתכן שהצילום של האקט המיני סיפק עבורו מעין "הוכחה" לגבריותו הן בפני עצמו והן בפני חבריו בבסיס ומחוצה לו. גילו הצעיר וחוסר ניסיונו בחוויה זוגית המלווה ברגשות חמים ואוהבים, תרמו אף הם להתנהגות פזיזה וקלת דעת בעת ביצוע העבירות. הוא לא חווה אותן כהתנהגות פוגענית. בסיכום דבריה ציינה המומחית כי ההליך הפלילי, החקירות של מצ"ח ואף הבדיקה הנוכחית עוררו בו חרדה, מתח וחוסר וודאות לגבי עתידו.

בחוות הדעת מפורטת הערכת מפקדו של הנאשם לשחרור: "בן תרם רבות למחלקה במהלך השירות, גם ובמיוחד בתקופה קשה שהמחלקה הייתה בחוסר כוח אדם משמעותי. בנוסף הוא חנך את החיילים החדשים ועשה זאת בסבלנות רבה". עוד צוין בחוות הדעת כי חודש לאחר שחרורו של הנאשם מצה"ל הוא החל לעבוד בחברה להשכרת רכבים "יורו דרייב" בתל אביב כנהג ועובד שם עד למועד כתיבת חוות הדעת.

5. בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על כך שנפגעת העבירה עזבה את אולם בית הדין, משום שלא יכול היה להביע את התנצלותו בפניה באופן אישי.

עדות נפגעת העבירה בנוגע לנזק שנגרם לה

6. במסגרת ראיותיה לעונש, ביקשה התביעה לאפשר לנפגעת העבירה להעיד. ההגנה הקדימה לעדות התנגדות לחלק מתוכן הדברים שצפויים להיאמר, אולם משום שאלה טרם נאמרו, ולאור הוראות הדין והפסיקה (כפי שיפורטו בהמשך), המקנות מעמד לנפגע העבירה בשלב גזירת הדין, אפשרנו לנפגעת העבירה להעיד. נפגעת העבירה העידה על הנזק ארוך הטווח שנגרם לה בעקבות המקרה ובעיקר נזק נפשי כבד; היא ניסתה להתאבד וטופלה תקופה ארוכה בטיפול תרופתי; כעת, היא מטופלת על ידי קפ"ס. הסרטונים הגיעו לגורמים מחוץ לבסיס ואף למכריה מעיר מגוריה ואנשים רבים ניתקו איתה קשר.
7. במהלך עדותה של נפגעת העבירה, חזרה ההגנה על התנגדותה לעדותה ובהמשך אף הרחיקה לכת וביקשה לפסול את ההרכב ששמע את העדות (מבלי להציג טעם של ממש לכך). קצפה של ההגנה יצא נגד תיאור הנזק הנפשי אותו תיארה המתלוננת בעדותה. ההתנגדויות של ההגנה נדחו ונפגעת העבירה קיבלה את יומה בפני בית הדין. אנו סבורים, כי ראוי היה שההגנה תמתן את התייחסויותיה בשלב עדותה של נפגעת העבירה ותגלה את הרגישות המתבקשת. במהלך החקירה הראשית והנגדית של נפגעת העבירה, הבהרנו לצדדים, כי בשלב הסיכומים הם יוכלו להתייחס לקבילות ומשקל הדברים שנאמרו על ידה. ככל שעדותה של המתלוננת אינה קבילה בראייתם או שאין לתת לה משקל בשלב גזירת הדין, יוכלו הצדדים לפרט ולנמק את טעמיהם וההרכב יכריע בסוגיה במסגרת גזר הדין. לאור האמור, בחרה ההגנה לקצר את החקירה הנגדית.
8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי נסיבות הקשורות בביצוע העבירה יקבעו על ידי בית הדין בהתבסס על ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה. עם זאת, הצדדים רשאים להביא במסגרת ראיותיהם לעונש, "ראיות שנקבעו בחיקוק כי יובאו בשלב זה" (סעיף 40(ב)(1) לחוק העונשין). והנה, סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001, קובע כי נפגע העבירה רשאי למסור הצהרה בכתב על כל פגיעה ונזק שנגרמו לו בשל העבירה, לרבות נזק נפשי. תקנה 11 לתקנות נפגעי עבירה, התשס"ב-2002 מאפשרת לנפגע העבירה להגיש את תצהירו **בכל עת עד למועד הדיון בגזר הדין**. הלכה היא, כי הוא רשאי למסור את דבריו בבית המשפט בעל פה. נמצאנו למדים, כי תיקון 113 לא פגע בזכות המאשימה להביא ראיות לעניין העונש, שהן עדותו של נפגע העבירה (ראו עפ"יג (באר שבע) 4687-05-15 **וליד גמאעין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו; 09/09/2015]). בפרשת גמאעין, התיר בית המשפט את עדותה של נפגעת העבירה, ככל שהיא עוסקת **בנזקים** שנגרמו כתוצאה מן העבירה ולא התיר את עדותה בנוגע לנסיבות אחרות הקשורות לעצם ביצוע העבירה (ראו

לאחרונה, ניתוח מפורט של הסוגיה, בת"פ 22937-02-14 **מדינת ישראל נ' פנחס פרחן** [פורסם בנבו; 03/05/2017].

9. ההגנה טענה, שמרגע שגובש כתב אישום מתוקן, עליו לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלוונטיות לביצוע העבירה. במיוחד קיימת הצדקה לכלל זה, שעה שמדובר בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון המשקף את הסכמת הצדדים.

10. אומנם, קיימים תימוכין לטענת ההגנה בפסיקת בית המשפט העליון (ראו ע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלונית** [פורסם בנבו; 14/05/2015]; וע"פ 3667/13 **מילאד ח'טיב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו; 14/010/2014]). חשוב לציין, כי בפרשת **ח'טיב ופלונית**, לא עלתה לדיון השאלה הנוגעת לעדותה של נפגעת העבירה לעניין הנזק שנגרם לה. באותם מקרים ביקשו הצדדים להוכיח נסיבות אחרות (בפרשת **ח'טיב** ביקשה המאשימה להוכיח מניע אידיאולוגי של הנאשם ואילו בפרשת **פלונית** ביקשה הנאשמת להוכיח כי היתה קורבן אונס בילדותה וקורבן לכפיה מינית במערכת היחסים עם בעלה). בפרשת **ארקאן**, קבע בית המשפט העליון, כי "במצבים כאלה, ראוי שהצד שבכוונתו להציג את הראיות החדשות יודיע על כוונתו זו לצד שכנגד עוד **טרם** שייחתם הסדר הטיעון" (ע"פ 5841/14 **מדינת ישראל נגד בדיר ארקאן** [פורסם בנבו; 08/07/2015]).

11. בע/51/16 **סמל זוהר אלמליח נגד התובע הצבאי הראשי** (2016) עלתה לדיון בפני כבוד בית הדין הצבאי לערעורים סוגיה דומה. נקבע שם, כי מטרתו של חוק זכויות נפגעי עבירה היא לקבוע את זכויותיו של נפגע העבירה ולהגן על כבודו כאדם, בלי לפגוע בזכויותיהם על פי דין של חשודים, נאשמים ונידונים. בית הדין לערעורים הדגיש את פסיקתו של בית המשפט העליון, לפיה בית המשפט ישמש "כמגן הקורבנות אשר ניצבים בהליך ללא ייצוג ובמצב פגיע" ויוודא שחווית העדות לא תפגע בקורבן פגיעה נוספת. על כן, נקבע כי נפגע העבירה רשאי להגיש את הצהרתו אף בשלבים מאוחרים של ההליך הפלילי. ביחס להגינות ההליך, קבע בית הדין הצבאי לערעורים כדלקמן: "**דומה, כי ככל שנדרשה פנייה נוספת אל נפגעות העבירה, נוכח חלוף הזמן, ראוי היה להקדימה למשא ומתן, שניהלה התביעה עם ההגנה, כדי לאפשר להגנה להיערך בהתאם**".

12. עדותה של המתלוננת נגעה לליבנו. עם זאת, בשים לב לכך שההגנה לא קיבלה את המידע בעניין הנזק ארוך הטווח שנטען כי נגרם למתלוננת **במהלך ניהול המשא ומתן**, סברנו כי קיימת פגיעה בזכותו של הנאשם להגינות ההליך הפלילי. על כן, ולמען הזהירות, בעת קביעת **מתחם העונש ההולם** התחשבנו **בעיקר** במהות המעשים, כשהם בפני עצמם ובנזק הפוטנציאלי שגלום בהם. וכבר נפסק, כי "נזק כללי, וסבל בכלל זה, אין מוכיחים שיעורו, והוא עניין להערכתו של בית המשפט"

(ע"פ 10213/05 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(2), 4564, בעמ' 4566). זאת ועוד, לא יכול להיות חולק, שהנזק הפוטנציאלי ממעשי הנאשם הוא אדיר. כוונתנו בכך, היא שלצילום סרטונים המתעדים יחסי אישות אינטימיים, ואיברים מוצנעים ופרסומם ברבים תוצאות הרסניות כלפי כל אדם, באשר הוא אדם. לשם הוכחת עובדה זו, לא נדרשה לנו עדותה של נפגעת העבירה, אלא רק השכל הישר, ההיגיון הבריא וניסיון החיים. חשוב להבהיר, כי לא התעלמנו מעדותה של נפגעת העבירה לעניין הנזק, אך נתנו לה משקל מוגבל.

מתחם העונש ההולם

13. סוגיה דומה לענייננו נדונה בע/6/17 התובע הצבאי הראשי נ' סמל יובל סולימאני (2017). סמל סולימאני הורשע בכך שצילם שבע חיילות, באמצעות הטלפון הנייד שברשותו, עת ששהו בחדר מגוריהן, כשהן ערומות באופן מלא או חלקי. כבוד בית הדין הצבאי לערעורים החמיר את עונשו מ-4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודה צבאית לחודשיים מאסר בפועל וחודש בדרך של עבודה צבאית. בית הדין הצבאי לערעורים הטעים שם, כי העבירות בהן הורשע הנאשם "נועדו להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובהם הגנה על כבודן של החיילות, הגנה על צנעת פרטיותן והגנה על ערך הרעות, אשר חייב לשרור בין חיילים, המשרתים באותה יחידה". ועוד צוין שם כי העבירות בהן הורשע הנאשם הפכו זמינות וקלות. "היכולת הטכנולוגית מאפשרת לכל מי שאוחז בטלפון נייד לבצע מעשים שעניינם פגיעה בפרטיותם של חיילות וחיילים... מרגע שצולמו התמונות, אין לנפגעות העבירה שליטה על היקף הפגיעה בפרטיותם ובכבודן...". לפיכך, מתחייבת מדיניות ענישה מכבידה וברורה, שתרתיע מי שיפגע בפרטיות הזולת ואת מי שבמעשיו מבזה ומשפיל את הפרט. הובהר, כי לא ניתן להימנע מעונש מאסר בפועל בכליאה ממשית.

14. אם נשווה את נסיבות המקרה בעניין של סולימאני למקרה שבפנינו, נמצא כי סולימאני היה רס"פ ותיק, בעל תפקיד פיקודי ביחידה, שהפר את האמון שניתן בו. הוא צילם שבע חיילות שונות ומכאן החשש מפני מסוכנותו בשל השיטתיות שבמעשים. הנאשם שבפנינו, כמו סולימאני, ללא עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו בכתב האישום והביע חרטה. כשנה ומחצה חלפה, שם כמו כאן, מאז האירועים ועד ההרשעה. מסוכנותו המינית של סולימאני הוערכה כנמוכה עד בינונית ואילו הנאשם שבפנינו אובחן באופן פרטי ולא גובשה המלצה של הגורמים המוסמכים להערכת מסוכנות. ענייננו חמור מפרשת סולימאני בשל שתי נסיבות: הראשונה, שהנאשם הפר את אמונה של בת זוגו לקיום יחסי אישות ואת היותה

חשופה במהלכם; הוא צילם את האקט המיני עצמו; והשנייה, שהנאשם הציג (אך לא הפיץ בעצמו דרך המרשתת) את הסרטונים בפני רבים אחרים.

15. לעיוננו הוצג גם ע/37/15 סמל יוסף מולה נ' התובע הצבאי הראשי (2015). סמל מולה צילם את המתלוננת באמצעות מכשירו הסלולארי מבעד חור שבקיר מבנה המקלחות ביחידה, בעת שהתקלחה עירומה. כבוד בית הדין הצבאי לערעורים עמד שם על החשיבות שבהבטחת סביבת שירות המוגנת ממעשים של הטרדה מינית ופגיעה בפרטיות, ושמירה על ביטחונם האישי של החיילים המשרתים בשורות הצבא. באופן זה אף יישמר שילובן הראוי של חיילות בשירות הצבא, בכל תפקיד אליו יוצבו, על פי צורכי הצבא, כך נקבע. נדחה ערעורו של המערער על העונש שנגזר עליו: 45 ימי מאסר בפועל, מאסר מותנה, הורדה לדרגת טוראי ופיצויים למתלוננת.
16. מקרה נוסף אותו בחנו, הוא ע/55/06 התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט שמואל גבאי (2006). רב"ט גבאי נדון לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל, בעקבות צילום של עשרות צילומים ותמונות סטילס של חיילות שונות במצבים אינטימיים אשר שהו במקלחות החיילות. הוא צילם את התמונות בצוותא עם חייל אחר והציג אותם בפני חייל נוסף. במחשבו ובכרטיס הזיכרון של המצלמה הדיגיטלית אותרו 45 סרטוני וידאו ו-13 תמונות. 2 חיילים נוספים צפו בחלק מסרטוני הוידאו. בדומה לענייננו, רב"ט גבאי הורה לחייל אחר למחוק את הסרטונים והתמונות שנשמרו.
17. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, התחשבנו בשיקולים נוספים לאלו שפורטו; הראשון, הוא שמעשי העבירה היו במידה רבה מתוכננים. הנאשם ידע שיוכל לצלם את נפגעת העבירה וחזר וצילם אותה פעם ועוד פעם. נסיבה מחמירה נוספת, היא ביצוע המעשים בצוותא. הנאשם חבר לרב"ט סדון לשם ביצוע המעשים והתגאה בהם, בהציגו את התמונות בפני רבים אחרים. הנאשם אומנם לא הפיץ את הסרטונים בעצמו דרך המרשתת (הפצה המהווה אלמנט נוסף של חומרה), אך אין חולק כי מעשיו אפשרו את הפצת התמונות. הנזק הפוטנציאלי לנפגעת העבירה הוא, כאמור, אדיר. מעשיו מעידים על מעילה באמון של בת זוגו ליחסים האינטימיים, ועל חוסר אמפטייות כלפיה וחוסר הבנה של חומרת הנזק שייגרם לה כתוצאה מהם.
18. הנה כי כן, מתחם העונש ההולם צריך לבטא את חומרת המעשים ואת עיקרון ההלימה. לאחר שבחנו את הפסיקה שהציגו בפנינו הצדדים, מצאנו לקבוע כי מתחם העונש ההולם צריך להימתח בין חודשיים מאסר בפועל בכליאה ממשית לבין 6 חודשי מאסר בפועל, שחלקם בכליאה ממשית וחלקם בדרך של עבודות צבאיות. לצד עונש המאסר בפועל, מאסר מותנה, הורדה לדרגת טוראי ופיצויים לנפגעת העבירה.

מיקום העונש בתוך מתחם העונש ההולם

19. כעת יש למקם את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שנקבע. כבר עתה יצוין, כי לא מצאנו לנכון לסטות מהמתחם שנקבע משיקולי שיקום או הרתעה.
20. התחשבנו, **בנטילת האחריות** של הנאשם על מעשיו ובכך שהודה באשמה ושיתף פעולה הן בחקירה והן בבית הדין. בכך, **חסך בזמן שיפוטי יקר**. מאז האירועים חלפה **תקופה של כשנה ומחצה**, במהלכה הספיק להשלים **שירות צבאי מלא** באופן תקין והוא נמנה כעת עם שורות **המילואים**. יתר על כן, הנאשם פגש בקרימינולוגית שבחנה את מסוכנותו וניתן להבין ממנה כי קיים פוטנציאל לשיקומו. היא התייחסה, כאמור, לרקע לביצוע העבירות. עם זאת, לא התרשמנו כי הנאשם פעל כדי לתקן את תוצאות העבירה או לפצות את המתלוננת על הנזק שנגרם לה. לא התעלמנו מכך, **שעברו הפלילי של הנאשם נקי**. הוא לא יכול לתכנן תוכניות ארוכות טווח בשל התמשכות ההליך והעונש הצפוי.
21. נוכח כל האמור, סברנו שיש למקם את עונשו של הנאשם **ברף נמוך יחסית** של מתחם הענישה שקבענו ולאזן את ההקלה בעונש המאסר בפועל בעונש מאסר מותנה מרתיע ובפיצויים לנפגעת העבירה.
22. באשר לחיוב בפיצויים, נקבע בפרשת **אלמליח**, כי עם חקיקת חוק זכויות נפגעי עבירה התחזקה התפיסה המעודדת פסיקת פיצויים לקורבנות עבירה. הוראת סעיף 77 לחוק העונשין נועדה להעניק סעד מידי לנפגע העבירה ולבטא הכרה חברתית בסבלו. הפיצוי אגב ההליך הפלילי נקבע על פי שיקולו של בית המשפט, על דרך האומדן ולא על ידי הוכחת נזק. הוא אינו קשור מטבעו ביכולות הכלכלית של החייב.

סוף דבר

23. על הנאשם יוטלו העונשים הבאים:
- א. ארבעה (4) חודשי מאסר לריצוי בפועל, שמתוכם חודשיים (2) בכליאה ממשית וחודשיים (2) בדרך של עבודה צבאית. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית בבסי"כ XXX ביום 28/05/2017 בשעה 9:00. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי העונש בדרך של עבודה צבאית, במשרדה של רמ"ד שיקום במקמצ"ר, מיד עם תום ריצוי עונש המאסר בפועל, ולא יאוחר מיום 30/07/2017.
- ב. ארבעה (4) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש (3) שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של פגיעה בפרטיות או כל עבירת מין.
- ג. הורדה לדרגת טוראי.

ד. פיצוי לנפגעת העבירה בסך חמשת אלפים (5,000) ש"ח. הפיצוי כולו ישולם עד ליום
01/12/2017.

זכות ערעור תוך 15 יום.

**ניתן והודע היום, כו באייר התשע"ז, 22/05/2017, בפומבי ובמעמד הנאשם
והצדדים.**

(-)
שופט

(-)
אב"ד

(-)
שופט

תאריך הדפסה: 22/05/2017

העתק נכון מן המקור
עו"ד יונתן רדה, סרן
ע. משפטי לנשיאת ביה"ד
חתימת המגיה
נערך על ידי ב.ק